

LOPPUJA

Jos luit Riimutaulun ennen minun lepertelyjäni, huomasitkin varmaan jo, että lähes klassikoksi muodostunut Kumpulan nuorisotalo on suljettu meiltä viikonloppuisin [*ja kaikilta muiltakin -Mx*]. Lama iski nyt nuorisotoimeen, kuten jo aiemmin uumoilin. Seuraavana lähtenevät avustukset, mutta mehän onneksi emme ole niistä riipuvaisia.

Kumpulan menetys on tietenkin isku yhdistyksen toiminnalle pääkaupunkiseudulla. Olkoon, nuorisotalo on arkisin auki 12-21, mutta mikä aika tuo on pitää nuorisotaloa auki? Valtaosa nuorista on kuitenkin päivällä koulussa ja sitten läksyjä väsäämässä. Jos vielä syö perheen kanssa illalla, ei siinä älyttömästi jää aikaa kaupungin palveluita hyödyntää. Viikonloppuna taasen, kun aikaa olisi, pysyvät ovet visusti lukossa. Tässä kyllä puhuu tilintarkastaja eikä järki.

Mitä meihin tulee, asiat ovat suhteellisen hyvällä mallilla. Meillä on valmis infrastruktuuri toimintaan ja riittävästi tyhjiä kolapulloja päiden paukuttamiseen - toimintaa järjestyy Helsingin kaupungin avustuksella eli ilman sitä. Itse asiassa Kumpulan häviäminen voi luoda tyystin uusia toimintamuotoja ja -ideoita, mikä on tietenkin vain hyvästä.

Linjanvetona tämä on tietysti vähän kyseenalaista toimintaa: Rakennus on siellä myös viikonloppuisin - kiinteät kulut juoksevat koko ajan. Ainoa todellinen säästö on siis osa yhden nuoriso-ohjaajan palkasta. Kun loppujen lopuksi ohjaajan ainoa tehtävä on valvoa, että paikat pysyvät kasassa ja siisteinä, ihmetyttää suresti miksei tässä voida käyttää jonkinlaista vapaaehtoismenettelyä. Tietävästi ennenkin on tilojen avaimia epävirallisesti luovutettu tietyille ryhmille ja järjestöille -miksei tehtäisi siitä virallista käytäntöä?

Raskaan byrokratian taakse on helppo piiloutua, kun joutuu tekemään epämiellyttäviä ja/tai epäsuosittuja ratkaisuja. Niin myös tässä tapauksessa. Mitään terveeltä maalaisjärjeltä haiskahtavaakaan ratkaisua tuskin tullaan tekemään. Nuorisotoimesta on helppo nipistää, kun piruparoilla ei ole edes äänioikeutta ja kieroutunut puoluevaltainen systeemi takaa, ettei mitään todellisia muutoksia valtuustoissa jne. kuitenkaan tapahdu.

Lama loppuu joskus, se on varmaa. Tullaanko nuorisotoimeen satsaamaan samassa edes määrin kuin ennen ei ole läheskään varmaa. Poliittisia nuorisojärjestöjä lukuunottamatta ajat näyttävät perin haljuilta. Valmista on enää turha odottaa kilteiltä sosiaalitädeiltä. SRP on tähänkin asti tehnyt lähes kaiken itse, omilla rahoilla, joten muutos ei ole suuri. Isommatkaan iskut eivät ole tätä paattia kaataneet, niin miksi sitten nyt? Elämä ja ennen kaikkea SRP jatkuu...